

GHIMPELUI

UN ESEMPLAR

Acăstă fojă ese uă dată pe septembără:

DUMINICĂ

Abonamentele se incepă numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se facă în Pasajul Român No. 9—11; eră prin districte pe la corespondinții săi săi prin poștă, trămitându și prețul.

Administrator: Toma I. Stoenești. — Girante responsabil: M. Aleandrescu.

CATRE DD. ABONATI SI CITITORI AI „GHIMPELUI”

Numărul trecut, în locu d'a apără Duminică, a apărut Marti.

Cel de facă asemenea, în locu de Duminică apare adă Marti, 27 Iuniu.

Anunțam pe dd. abonați și cititori ai Ghimpelui că aceste intărziari, departe d'a proveni din neglijență redacțiunii săi din lipsa de promptitudine a tipăririi din partea tipografiei, nu sunt cause de cău de nepotolita iubire ce are d. Hiotu, agaua poliției, pentru acestu diară, iubire care l'u duce pén'a amenință și opri pe ori-ce desemnator d'a ne executa gravurele.

Astă-felu unu aginte polițienescă a visitat domiciliul d-lui Dembisky spre a se convinge de că lucreză să nu caricatură la Ghimpel.

D. Tell, în calitate de ministru, aflându c'unu ore-care june din scola de pictură aru fi făcendu acele gravuri, l'a amenințat că iea bursa și căl'u esclude din scola.

Acestoru șicane nu putem găsi ce altu nume trebuie să le dăm, de cău indirecte persecuțuni in contra presei, și n specie a caricaturelor, de care se vede că regimului să e frică mai multu de cău de ori-ce.

Cestiune de asemănare!

Si d-vostră totu astă-felu înțelegeți libertatea presei să opiniuni, domni de la Patria și de la Pressa?

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul de haină ală GHIMPELUI.

TZARIGRAD, 3 Iuliu. — Kedivul de la Egipt a sosită în sfîrșită aici. Mare kefă pe Sultanul, cându a vădut că i-saduce unu vaporu întregu de temenele. Iluminati-

unile au fostă din cele mai splendide. Palatul marelu viziru și al Kedivului ardea în flăcări, eră somnii și stiucile din Bosfor. speriate d'atatea lumini și d'atatea bubuituri, au emigrat cu sutele de mii tocmăi în istmul Suez.

La prângul celu mare, lacheii contului de Radovitz, între care și Costea-Furu, arrestatul cadiului, purtau mesi și livrele albaste, cu literile Wil... Bis... Ca...

După mésa s'a împărtit daruri în auru, smirnă și tămiie. TZARIGRAD, 4 Iuliu. — Gluma temenelelor Kedivului a degenerat în ceartă. Vizirul și Kedivul s'a trasu de mustăți, făcându-se unul pe altul ceapkină.

MADRID, 4 Iuliu. — Don Carlos a trămisă lui Amadeo I să scrise confidențiale, prin care l'u felicită despre fericele rezultate dobândite în contra insurgenților. În aceeași epistolă laudă pe Serrano ca pe celu mai abile generalu, care a sciatu să stingă insurecțiunea carlistă numai c'unu singură paș'd'espai. Regele s'a arătatu forte emotionat să respunsă lui Don Caslos că l'u consideră d'aci nainte ca pe celu mai fidelu din amicii săi și ca unu adeverat Hidalgo de los secuadoras.

Cu multele manifestații pentru ministerul lui Zorilă, s'a sfîrșită masalalele din Spania. Ministerul prin urmare a promis că va elabora unu proiectu de lege pentru transportul acestor obiecte din coloniele americane.

BERLIN, 4 Iuliu. — Conferința cerută de Bismarc s'a amănată, din cauza că toți bancherii tîrtani, care aveau bani imprumutăti Prusiei, au cerutu să li se restituie numai în auru, spre a'i tramite lui Rothschild la Paris.

Internacionala a tîntută uă sedință, în care a luată otarie d'a susțină guvernul.

PETERSBURG, 6 Iuliu. — Tzarul s'a facută împărată și pesta partea asiatică, cucerită de la China:

Scirile sosite din Tartaria comunică că poporaționea de prin localitățile unde e vorba să se facă drumu de feru ceru ca concesiunea să se dea cu ori-ce prețu lui Bleichröder, a căruia naționalitate și onore au pututu face și pe România să i acorde încrederea sea.

YEDDO, 7 Iuliu. — Reprezentanța japonesă protestă n contra statelor-Unité, alu căroru guvernă vorbesce totu-dé-una n numele Americei, fără consulta vră dată și pe cele-lalte proporționu, din care facă și ei parte.

VAIGATZ, 8 Iuniu. — Generosi locuitoru ai acestor căldurose insule, auindu de persecuțiunile Ovrelor din România, au conceputu ideia d'a se opune la amânarea conferinții convocate definitivă.

PARIS, 8 Iuliu. — Thiers insistă n comisiunea camerei de la Versailles să i se schimbe titlul de președinte, înlocuindu-i-l cu acela de moșnegu ală Republiei franceze.

50 BANI.

PREȚIUL ABONAMENTULUI

P anu pentru capitală	24 lei noui
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 lune	14 —
Pentru străinătate	37 —

ATENA, 8 Iuliu. — Fiindu unu postu de monstru vagantă, regele are intenție a chiama pe Manos, agintele din Bucuresci, săl'u ocupe. Motivul acestei increderi e gloria ce și-a dobândită palcarul subscrindu nota colectivă a consulilor în favorea Ovrelor.

REGELE MONSTRU

La figură fiindu monstru

Si la susletu uă viperă,

Si, convinsu c'acăstă vietă

E schinteiă efemera,

Umplu urnele profunde

Cu licoră imbătăfóre,

Cu profume delicate

Si cu flori mirositore.

Mi-amu scosu carul de paradă,

Poporul mi-amu înjugată

Si, răsturnându-mě 'ntr'ensulă

Ca unu rege desfrénată,

Beau din cupe ne 'ncetată,

Beau din cupe ne 'ncetată !

* Cându trecu adesea prin tără,

Totă lumea mi-se 'nchină

Ca la unu sōre puternică,

Ca la ființă divină.

Eu imi puiu lauri pe frunte

Si ghirlande 'mbobocite,

Si m'aventu cu fantasia

Spre fapte nepomenite,

Eră multimii, cu trufiă,

Arătandu' desgustată

Séu disprețul, séu ororea

Unui biciu ne 'ndupăcată,

Beau din cupe ne 'ncetată,

Beau din cupe ne 'ncetată !

* Hainele mele de aură,

Cu smarande și rubine,

De purpură 'nvăpăiată

Cu colore de carmine

C'uă măna tremurătore
Le înlătură la uă parte,
Căci nu mai potă fi în stare
Mințile ca să'mi transpōte,
Ci, 'nconjuratū numai d'arme
Cu mănerū d'argintū curatū,
Care răpescū agerimea
Ochiul nevinovatū,
Beau din cupe ne 'ncetatu,
Beau din cupe ne 'ncetatu!

Lachei, cu lingusire,
Sciindu-mě de stăpinu,
Stăndu cu fețele smerite
Si cu frica morții 'n sinu,
Se silescū a 'mplini gustul
Despotului care 'i are,
Nu cum-va prin negligință
Să'i aducă supărare;
Si, fiindu că legănatul
Imă dă postă de visatū,
Turnându din nectarul dulce,
Ingrijitū și preparatū,
Beau din cupe ne 'ncetatu,
Beau din cupe ne 'ncetatu!

Din palatu'mi, servitoră
Răspăndescū cu iscusință
Către săracū împilare,
Către bogatū umilință.
Toți se silescū a mě face
Fruntea ca să'mi descrețescū,
Fericiti căndu potă să védă
Că le ridă, că le vorbescū.
Eă, unuï cadavru rece
Fără sufletu îndestrătu,
Preferindu betja crimi
Unuï monstru sceleratū,
Beau din cupe ne 'ncetatu,
Beau din cupe ne 'ncetatu!

Suntu unuï demonu la figură,
La ânimă uă viperă,
Si 'n orguï catu resbunare
Petru-uă viéťă efemeră.
Iubescū nóptea și fiorul,
Cruđimile 'ngrozitóre,
Torturele ce storcū lacrami
Si a buzelorū mușcare.
In somnū, nevisându adesea
De cătu totu ce-amu practicatu,
Căndu mě desceptu după ele,
De sânge insetoziatū,
Beau din cupe ne 'ncetatu,
Beau din cupe ne 'ncetatu!

REVISTA MOFTOLOAGA

Bucuresci, 26 Vișiniu, 1872.

In sfîrșitū M. Sea Vodă s'a pogoritū din muntele Sinai.

Djua de ieri, Duminică, ya fi trecută d'aci nainte 'n calendarul politic ală guvernului între serbătorile **nationale**, sub numele de **Pogorirea!** nume nu pré de bunu augurū nici pentru ministri, nici pentru stăpni lor.

Primirea a fostu grozăvenie mare, și parada si mai abitiru de cătu a de la 10 Maiu.

Afară de poliția pedestră și călare, d. Costea-Furu a eșită înaintea M. Sélé cale d'unu conacu, în proțapu cu beratul turcesc, pe care i l'a datu vizirul, cu iscălitura și pecetea contului cu pricina, beratul care atestă buna purtare și supunere a logofétului, precum și de-

plina sea isbândă în **înalta'** misiune patrio-to-diplomato-jidovescă, cu care era 'nsărcinatū.

Ci-că M. Sea Vodă ară fi bătutu pe spate pe ministru, dicendu'i că e omu cu mare duh!

Noi ne permitemă a pune 'n indoieă acéstă scire antidiastică, căci M. Sea pote să fi 'ntrebuitat ori-ce alt cuvēnt, dărnici uă dată duh!

Uă dată dără cu sosirea lui Costea, orizontalu—era să dicemă politiciu — s'a luminatū, căci, de unde pén'aci o duseserāmă intr'uă negurélă și 'ntruă plóia, d'uă dată dilele se făcură vesele și cu sōre.

Asceptămă ca **Mintitorele oficiale** să 'nregistreze acestu importantu fenomenu, între triumfurile guvernului și, în lungi și grăiose colone, să descrie ducerea «cu frundă 'n buză și cu ierbă 'n barbă» a celebrului ministru la Stambul, precum și 'ntorcerea sea «cu urechile ciușdite și cu coda 'ntre picioare».Cătu despre cei-l-alți ministri vagabondi, cari peregrinéză Dumnezeu mai scie pe unde, **Mintitorele** ne va da dorita descriere a peregrinațiunilor loru mai pe véră, ca să aibă cu ce 'și implea colonele, pénă la convocarea Camerelor în Octombrie.

După victoriele celor două-morale, vinu manifestele resboinice ale parucicului Tăruș-de-corturi. Se scie că, în urma unei legi votate de Cameră, prin care se da draculu și Constituție și totu, garda orășenescă a remasu să aibă d'aci 'n colo oficeri militari.

Nici una nici două, ministrul amăname realegerea gradelor din gardă din diua căndu fuseseră fixate, s'acumă, cu legea în posunară, spune oficerilor superiori:—d-vostră aveți să fluierăți d'aci nainte !

Acești oficeri superiori, diși inspectori, ajutoare, statu majoru etc. ne viindu-le ușor să 'și ieă adio de la drăgălașele diurne și gheșetură eu care se lingea pe botu, adică pe mustăți — căci toți suntu mustăcioși — respândiră prin gardistu petiții litografiate prin care se proteste 'n contra acestei mesuri.

Ce se vedă atunci pe vinărarul de la Costangalia? Se pune și, cu vinărăresca energiă, dă unu ordin de d'ri resboinic pe garda orășenescă din Bucuresci, în care, după ce invită pe gardisti «a se feri de culpabilele insinuațiuni ce «s'a manifestatū din partea celor reu-voitori, «făcendu a circula ore-care petiționi nedemne «etc» apoî dice că «instigatori urmăza a fi pedepsiți» și că d-sea «va sci a 'și face détoria».

Instigatori nu suntu de cătu ómeniu ordinii, ca dd. Pavlache Zănătescu, Mustățea Gărdescu, și toți cei-l-alți șefi și căpitanii de cadre și de companii, ca Miuleț, Tătaranu, Scortenu, Maior Pace, Purcică, Măcescu etc. etc. cari se deprinseseră a băga căte ceva diurne la posunară, a sfântui pe gardistii lăsați cu privilegiul d'a nu ești nici uă dată la serviciu, a se atîrnă de căte-uă custură de sabie și, ca căpitanii, maiori și colonelii, să facă ziafeturi și bachanale pe la Șéptenu și Parisiana.

Va să dică acestia voru fi pedepsiți! Căndu? domnule duce de Costangalia, ca să vedemă si noi acéstă misiune! Căndu omu vedé:

Lupulu cu cimpoi
Ciobanu după oř;
Vulpea cu papuoř
Ciobanu după curet?

Totu ómeniu d-tele a făcutu posna, și totu d-tea te speră, intocmai ca calul de... pinteni?

Déră ia ne spune ce va să dică asta: «voi și a'mi face détoria?» Si la 3 Augustu, în manifestele d-tele, totu așia diceai, și scimă cum ti-ai făcutu détoria.

Esplică-ne dără, d-le duce, acéstă enigmă, ca să ne scutescă d'a trece 'n sirul n e d o mi-rițiilor d-lui Costea-Chioru.

Sâmbătă séra s'a împărtită la Ateneu premie la elevii Conservatorelor. D. Tell, informatu că 'ntre reproducțiuni va canta s'unu coru bisericescu pe musică modernă, éru nu pe psaltili și chia, a preferită a juca uă partită de otuzbir la clubul baccelelor, de cătu să 'mpartă 'n persónă acele premie. D. Orescu, ținindu unu lungu și elocinte discursu de vro 10 vorbe, a dobândit aplausele sgomotose ale dorobantilor de la ministeru.

CISMELLE

Amu făcutu glume pré multe :

Multe-amu înșiratū.

Cine-a voită se ne-asculte ?

Cin' ne-a ascultatū?

Văcărescii numai singuri

Responsu potă se dea,

Căci, căndu scriemă, ei suntu siguri

D'a ne revedea.

Adă chiaru ei ne staă in pismă;

Déră noi nu-i dorimă.

Prin urmare, despre cisme

Avemă să vorbimă.

Cismă avurămu uă-dată

Intr'unu timpu fatalu,

Déră uă cismă lăbărtată,

Trasă din tovalu.

Ce se dicemă?.. Cismă grăsă

Pentru picioru grosu,

Căci p'atunci, nefindu rósă

Carnea p'en' la osu,

Piciorul credea p'orū cine,

Pe ori ce cărpaci,

Căndu prin vorbe dise bine

Spuneau că-su dibaci.

Faptele ensă veniră

Din somnū a'lū scula

S'ař spune la ce aspiră

Ceř ce l'u specula.

Căci cisma recomandată

De ei și ař loru

Ca uă piétră nestemată

Bietulu'i picioru,

Ilu strivi, ilu róse tare,

Péně la turloiu,

Si l'u făcu in desperare

S'o dea in gunoiu!..

Scăpatu de cismă uă clipă,

De ea resuflătu,

Piciorul strigă in pripă:

«D'acumă amu scăpatu!

«Amu să'mi iaă cismă lucrată

«De cismarū străinu,

«Cisma ce imi va fi dată

«De alu meu destinu».

Si luă cismă nemtéscă,

Cismă din Berlin,

Fără măcaru să gândescă

C'a luat uă veninu!..

Voiști uă concluziune
Să vă pregătimu...
Citiști cu atențiuie,
Căci cu ea sfărșim.

*

Cisma din nouă cumpărată
Adăi s'a învechită,
Ba, e ruptă, sfâșiată,
S'a rosu, s'a tocită!

Piciorul se prăpădește
Pentru că l-a rosu,
În cătu d'acum se zăresce
Cangrena la osu!...

.

Petice voiști să-ți pînneti?
Nu mai vă 'ncercați,
Căci paraua vă espuneți,
Fără s'o 'ndreptați!

Petece?.. Ce planuri rele!
Déră ore nu sciți
Că în aste vremuri grele
N'o să reușiti?..

Nu umblați déră cu cărpelă,
Ci hai se luptăm
Să se facă premenelă:
Cisma s'o schimbăm.

In sfârșită, vorba e scurtă:
Suntemu în nevoi?..
Hăi cu totii Cisma ruptă
S'o dămă în gunoi!

STAGIUNEA DE VERA

Stagiunea băiloră a sosită! Cu tôte astea lumea nu se duce la băi din cauza escesivei răcori a climei.

Gazetari se bucură. Mai multă de cătu denești ene se'nveselescă acele trepte și treptișore de slujbași, administrativi, judiciari și financieri, cari, ne-putendu'sti lă congediu, suntu siuți a sta 'n Bucurescă.

Obositore le mai suntu aceste doue luni ale lui Iuliu și Augustu, pentru că nimicu nu obosescă mai multă de cătu sederea, ne-lucrarea, somnul și căscatul.

Pretutindeni tribunalele, curțile, și 'n parte și ministeriale, reduse în personalu, care sboră 'n aceste luni ca păsarica prin codrii 'nverdită și umbroși, stați într'un fel de letargia casăteristică 'n tēra nostră.

Celor ce-ău mai remasă, paraponiști c'alții se plimbă și ei dați pe brânci muncindu, nici că le mai vine se iea condeiulă în măna.

Dér-mite căndu funcționarul e din fire «săracă cu duhulă» cum dice sfânta evangeliă?

Atunci e și mai oleo-leo!

D. Panaitu Săvescu, procurorile curții de mofuri, care de p'acum a 'ncepută să dormă pe dosare, are să găsească 'n uouă casă de feru, în care n'are ce se tie, umbra și recorea pe care alții o voră găsi la munte, prin păduri și prin colnice.

D. Andrei Borănescu, casierul centralu, are să se ocupe cu parastasele drăguțulu seu căine, care 'i reposeră acum căte-va dile, și la a căru

autopsia numeroși chirurgi constata că murise 'ndopată de limbă francesă, căci stăpănu seu, neputându vorbi cu omeni, se 'ndeletnicia numai cu dănsul.

D. Telelescu seu Te-ulescu, cărbovită de bătrânețe, are să se paragorisescă cu tabacul, ca să 'lă facă din căndu în căndu a'si perde suvenirele dulci ale junie.

Vechiul elevă ală scolei politehnice din Francia, adică de la Fefelei, ténérul și 'ntepătul d. Niculescu, directorul de la lucrările publice, decă n'o pleca la Ems, să se 'ntinăescă cu 'mpăratul Wilhelm, apoi o să se inglindescă cu cotiuga sea c'unu calu prin jurul Bucureștilor.

Ce să mai vorbimă despre funcționarii gardei, de cei de pe la parchete, casătione primărie etc.?

Déră despre scôle?

Ele 'ncă suntu închise tunu!

Sîrma de Tel, care doresce să le vădă totu anulă așia, are se mai resuflă nițelușu, plecându prin inspectiuni pe la monastiri, și mai ales la Sinaia—negreșit acum după 'ntorcerea lui Vodă—ca să facă 'n gărlă d'acolo băi ca și in 1868, sedându pe bere și pe măncare căte 2 luni în comptul Eforiei Spitalelor.

Băile déră, începă!

Grădinile din Bucurescă, ca Rașca aș Ghuișard, Unirea, Stavri, grădina Manu seu Ferestrelu din mijlocul Bucureștilor, Stefan-celu-Mare, Anton, și cele din prejurul lui, ca Herestrelu, Filaretul, Opler, Puțu-cu-apă-rece etc. nu potu, cu totă frumusețea loră și cu totă măiestria arcușului lautarilor, să oprescă pe setoși 'ncăldiți d'a se duce la băi.

Mergeți déră, déca v'a fostă scrisă sôrta așia, mergeți la băi, chimire implute, pungă indesate și curiositate avide. Mergeți, și—după două luni de gură căscată—intorceți-vă ieru în Bucurescă, unde este pănea și cuțitulă!

PIEDESTALULU POPII

(Anecdotă)

— Scumpă preotă, mórtea'mi nu'i departe: În curêndu mormântul mă va ave parte. Atunci déră în lume tu vei văduvi!...

— Da părinte, sănte, tristă oiu mai trăi! De murea incaltea căndu eramă mai jună, Cu protoiereul duceamă vietă bună, Déră așia acuma, elu, sănția sa, Ca se mă mangăie nu va căuta!

— Despre asta, soro, se nu fi mangnită, Cătu vei ave casă și vie rodită, Știubeie 'n prisacă și în stână oii, Vacă bune de lapte, mascură grași și boi: Protopopul, sicură, cu multă placere Ită va da adesea dulce mangăiere.

— Va fi astă-felă ore?... O! da negreșită, — Si elu de junie 'ncă nu'i lipsită.

— Bine: atunci părinte Celu mai susu de sôre Mortii deie voie ca să te cobore Intr'u grăpă rece, peste care eū Voiu da uă găină de sufletul teu.

Popa Alesandru cu a luă soție Asia convorbire ū plăcea să tie, Căndu era aprópe de a respiră, Căci făclia morții chiară in măni purta. Lângă elu aprópe a luă preotă, Bătrâna, stându, lacrimi versa de mirésă. Printre ele jalnică ea a mai rostiu:

— Ce-va 'ncă 'mă spune, énsă lămurită: De și protopopul s'o 'ngrijii de mine, Multe dile énsă n'amă se amă in fine, Findu că adăi numără sése-deci de ani, Si mórtea'i tirană chiară peste tirană. Murindu, spune'mi: unde, in ce locu anume Se te catu, părinte, in cealaltă lume?

— Ce vorbe ciudate tôte astea suntă? Se 'ntelege sicură că in raiul săntăi... Disă bietulă preotă ală lui sufletu dându Morții, ce la capu'i de multă sta rănjindu.

După astă numai doi ani mai trecu, Si căndu starea popu' prafu se prefăcură, Căci protoiereul bună, din căndu in căndu, Văduvei molifte ū citia căntându.

Preotă moare, éru turbata mōrte Face ală ei sufletu in raiu se 'lă transpōrtă. Aci elu se pune de a căuta Pe acelă-ală popu', jumătate a sa. In drépta, in stânga, prin pără, aleie, Alergă turbată, sérmana femeie! Ensă ale séle silință vane suntă, Căci nu'st află-odorulă in raiul celu săntăi. Atunci ea se duce într'u răsuflare De a dreptul, strună, la portarul mare, Si'lă rögă 'n suspine a o slobodi. Afară, spre iaduri a călători.

Decă, fiindu că'i spuse cu-aménuntul tôte, Săntul Petru cheia din posunară scote, Il deschide pôrta buche ne rostindu, Căci rară a luă limbă o veđi fonfaindu. Ea ese 'n alergă chiară urieșește Si fără zăbavă la iadu se trezesce.

Toții demonii negrii dîmbindu o primescu, Sa 'i da drumu in intru 'ncă se grăbescu. Intră, déră sermana tare se 'nfioră De scenele care i se 'nfătișă. Fumulă de puciósă, ală catrană focu, Scânteile roșii ce jucau pe locu O cuprindu de grăză; déră cu tôte-aceste, Păšește 'n ainte ca Smeu din poveste.

După multe énsă osteneli și drumu, Pe preotă ilă află, s'apoï 'ncă cumu? Péné 'n gâtă in smolă, smolă 'nflăcărată, Ședendu bietulă popă cu-a lui bărbă lată. Ea, făcendu-să cruce, disă răgușită:

— Părințele sănte, déră ce ai pătitu? Aici 'ti-e este raiul?.. Săraca'n de mine!!! Te ineci in smolă!..

— Tacă, că suntă pré bine! Mai adâncu d'atata nu mă mai ducă eū, Fiindu unu călugărău piedestalul meu!

(Clopotele)

GESTIUNEA OVREIÉSCA!